

nedlægge den bestemteste Indsigelse imod, at et saadant Spørgsmaal, der udelukkende vedkommer Kirkens indre Forhold, forelægges Rigsdagen til Afgjørelse." — En lignende Udtalelse findes i det laaland-salsterste Landemodes Forhandlinger: „Vi maae“, siges der, „paa det Bestemteste erklære os imod, at det omhandlede Spørgsmaal saavel som ethvert andet Spørgsmaal angaaende Sager, vedkommende Kirken, hvad enten disse ere reent kirkelige eller blandede, der ifølge deres Natur henhøre saavel under den kirkelige som under den verdslige Bestyrelses Ræsfort, afgjøres eller ordnes uden igjennem et kirkeligt Organ, som Grundlovens § 80 tilstifter.“ Et tredie Landemode for Ribe Stift har udtalt sig i sin Indstilling til Kultusministeren paa følgende Maade: „Man maa beklage, at Savnet af et fuldstændigere Organ for Kirken vedvarende føles, og navnlig, hvad den foreliggende Sag angaaer, formenes, at den ikke bør finde endelig Afgjørelse, førend et Organ for Folkekirken er tilveiebragt og har havt Leilighed til at yttre sig over et Spørgsmaal af saa indgribende Bigtighed som det, hvorom her er Tale. Idet vi derfor ærbødigst andrage, at Deres Excellence vilde behageligt udsætte tidnævnte Spørgsmaals endelige Afgjørelse, indtil Folkekirken kan igjennem et selvstændigt Organ have yttret sig over, hvorvidt der maatte være Anledning til at fastholde eller tilveiebringe tvingende Bestemmelser med Hensyn til Børnedaaben, skal man dog ikke undlade at henlede Opmærksomheden paa de Hovedtræk, hvorefter en Kirkelov om Børnedaaben synes at burde affattes osv. Indtil en saadan Lov kan ventes udstedt paa den af os ovenfor betegnede Maade, igjennem en selvstændig valgt kirkelig Bestyrelse, vil selvfølgelig den hidtil gjældende Lovgivning staae ved Magt.“ — Til Viborg Stifts Landemodes Indstilling findes knyttet den Bemærkning: at adskillige Præster have ønsket, at „Sagen kunde stilles i Bero, indtil Spørgsmaalet om Kirkens Forfatning havde fundet sin Afgjørelse, eller indtil Lægmands Deeltagelse i Kirkens Anliggender kunde yde Præsterne den fornødne Understøttelse.“ — Det er alene de sjællandske Landemodes Forhandlinger, der kunde give Formodning

om, at Stemningen gik i en anden Retning. Her har nemlig det omhandlede Forslag til Dannelselse af et Kirkeraad, efter at være blevet bekendt igjennem Bladene, været bragt under Omtale. Af den offentliggjorte Meddelelse om disse Forhandlinger sees, at Stemmerne i Almindelighed have udtalt sig derhen: at der ved Kirkeforfatningsarbejdet bør „gaaes nedenfra opad, begyndes med at virke for Oprettelsen af Menighedsraad.“ Det er yttret, at, „saalange Menighedsraad ikke ere oprettede, vil det kun blive et Skin med at kalde Lægfolk til Deeltagelse i Kirkebestyrelsen paa de andre Trin.“

Naar derefter spørges, hvad der fra Geistlighedens Side er gjort for at „virke for Oprettelsen af disse Menighedsraad og saaledes gjøre det muligt „at gaae nedenfra opad“, eller hvad Haab der haves i saa Henseende for den kommende Tid, saa læser man om „Umuligheden af at finde Mænd, der passe til denne Opgave“ (at indtræde i Menighedsraadene), om „Forsøg, som ere gjorte, men ere mislykkede ved Bedkommendes Ligegyldighed og Sløvhed“, om Beklagelse af, „at det, efter de ffete Udtalelser, seer lide ud med Haabet om Menighedsraad“. Saaledes formenes det godtgjort: „at de Elementer ikke ere levende tilstede i Menighedslivet, paa hvilke en Forfatning til Held for Kirken kunde bygges“, at „man ingenlunde i Menighederne tør forudsætte den Kundskab til de kirkelige Anliggender og den Sands og Interesse derfor, som er en nødvendig Betingelse for en forstandig og forsvarlig Deeltagelse i deres Ordning og Styrelse“. Der formenes videre, at „vi allerede have de fornødne kirkelige Organer“, idet vi have „Ministeren og Landemoderne, igjennem hvilke kirkelige Love, som gjøres Behov, kunne behandles, inden de forelægges Rigsdagen og Kongen“ — og at det, hvorom det alene gjælder, er: „at det Bestaaende hævdes, naturligen udvikles, og saa det Dvrigt overlades til Tiden, der nok vil aabenbare os Herrens Raad“. Som Bidrag til en saadan naturlig Udvikling er der foreslaaet „en Optragelse af Lægmandselementet“, bestaaende deri, at Menigheder, som have oprettet kirkelige Raad i deres Midte, skulle have Ret til at sende Repræsentanter til Landemo-